Generowanie podzbiorów i permutacji

1. Generowanie wszystkich podzbiorów

- złożoność obliczeniowa: O(2^n)
- polega na odliczaniu od 0 do n w systemie dwójkowym, gdzie 1 oznacza, że i-ty element należy do podzbioru, a 0, że nie

```
#include<bits/stdc++.h>
using namespace std;
int n = 5;
bool jest[30];
int main(){
   ios_base::sync_with_stdio(0);
   cin.tie(0);
   cout.tie(0);
    for(int mask = 0; mask < (1 << n); mask++){
        int temp = mask;
        for(int i = 0; i < n; i++){
            jest[i] = temp % 2;
            temp /= 2;
        for(int i = 0; i < n; i++){
            cout << jest[i];</pre>
       cout << "\n";
    }
}
```

2. Generowanie wszystkich permutacji

• złożność obliczeniowa: O(n!)

```
#include<bits/stdc++.h>
```

```
int main(){
    ios_base::sync_with_stdio(0);
    cin.tie(0);
    cout.tie(0);

int tab[] = {1, 2, 3, 4};
    do{
        for(int i = 0; i < 4; i++){
            cout << tab[i] << " ";
        }
        cout << "\n";
    } while(next_permutation(tab, tab + 4));
}</pre>
```


należy zacząć od posortowanej tablicy by wygenerować wszystkie możliwe permutacja